

Gülümsemem Yarım Kalmasın Artık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mayıs 2021

Hangi düş'ün ertesinde saklıyım, sancılandığımsa bir şiir ve içimde kalan binlerce ukde dünün özründe ve önünde elbet serildiğim o secde ki aşkın neferi olmak nasıl nasıl da muhteşem bir iklim.

Yörüklerin kızıyorum.

İstanbul'unsa yıldızıyım.

Gülümsemeye dair elbet düşlerim.

Lakin öylesine düştüm ki ben,

Düşebildiğim her şeyden çok öte...

Öncemi tehir ettiğim illa ki bu gün ve şu an.

Renklerim kızıl ötesi düşlerimden üzerime dökülen ve görmesin de kimseler gözümünden dökülen yaşları lakin çok ama çok ağladım ben bu gün ve dün de ve yarına dokunan ellerim elbet bende saklı aşk ve hüznün ve çare bildiğimse niyazlarımda saklı bir örtüyüm ben.

Göğün müridiyim de.

Kefemde saklı kefil olduğum iyi niyetim elbet ağır basan hatta ve hatta Sağır Sultana dahi ulaşan sesim.

Karınca misali gidip geliyorum ve kışın bohçasını şimdiden hazırlıyorum en çok da yarının muadili olacakken hazır ol'da durduğum her nesir ve şiir ne de olsa esiriyim aşkın ve kalemin bazen en derine saplanan bir zıpkın sonrası Araf'ta kaldığım ve yumduğum gözlerim ölüm öncesi gel gör ki şiirime dokunan o kurbağa prence ve işte seferisi iken hayallerin en sevdiğimse içimde saklı tuttuğum kıblem. Soyтары hayallerim gelip giderken aklımın ırmaklarında ve üşenmeden hayallerin içerisinden gerçekleri ayıkladığım lakin ayrık otu addedilen sefil benliğim ne zamanki dokunsam birilerinin yüreğine ve ne zamanki solusam aşkı solduğum yerli yersiz sonlanacakmışçasına ömür ama sonlandıramadığım o çığırktan iç sesim.

Göreceli bir rahmet belki de üstüme yağın bense yağmalanan şu ömrün kıvılcımlarından mustarip başıma üşüşen kukumav kuşları ve işte içimdeki o devasa lahit iyi de ben ne gördüm ki dünya üzerinde gün yüzüyle...

Bir ritim bozukluğu işte gözlemediğim her sevginin kanat çırpınışa tanık iken sapanla yere serilen hayallerim.

Kanamalı bir gün bir ömür kandığımsa ne gam, güzel Rabbim: hem sen bilmez misin içimdeki o kurşuni rengi gel gör ki pembeleşen şiirlerde de saklıyım ve yeşile çalan gözlerinde hayallerimin söyle, Rabbim: ben bu dünyanın yerlisi miyim?

Mimozalar dokuyorum.

İçimdeki bahçeye dokunuyorum.

Depreşen hüznümü falakaya yatırıyorum ama acımla ve özlemimle ve de hüznümlle besleniyorum ben ve demli bir çayın değil demlenmiş dertlerin buruk tadında aşk ile doyuyorum sözcüklerimse püskülü duygularımın ve şaşı gözlerinde gecenin aydınlık kılan sensin güzel Rabbim ve umudumu saklı tuttuğum hele ki seninle baş başa iken yazdıklarım ve sen bilirsin de içimden geçeni.

İklimlerse gün içinde defalarca renk değiştiren elbet duygularım benim iklimlere denk düşen muzip yanımda saklı bir coşku iken ansızın donup kalan akabinde yaşlara boğulduğum ve hüznü kalbimde yatıya kalan senken güzel Rabbim varlığına binaen sana nasıl da müteşekkirim çünkü ilk günden beri sensin beni terk etmeyen üstelik ben defalarca kendimden gitmeye kalkıp kala kaldığım.

Günse bir öyle bir öyle.

Gülümsemek bilsem de bana en yakışan ve işte mucizevi bir firar benimki beni de benden eden elbet aşk tohumlarımı ilk günden beri sensin eken içime ve işte ben de haybeden boca etmişken rahmeti ve sevgiyi elbet duyguların bombardımanına tutulup bu sefer mantığımı bir ömür rölantiye aldığım.

Hicap ettiğimse elbet her kesif sessizlikte sözümü sakınmayıp sonra mahcubiyetimden kendime iken isyanım ve haşmetli bir yüreği doyuramazken bol keseden sevdiğim gel gör ki dillendiremediğim sonra da kendimi yediğim ve işte nasıl da semirdi hüznü ve kopan kopçamda hala sallanıyor bayrağım bense yanlış yapma korkusuyla illa ki gerisin geri kaçıyorum ve içimdeki kozada yıllanmış ne varsa yazıya döküyorum çünkü sığınacağım başka hiçbir liman yok senden ve aşktan sonra.

Nazarında insanların nazenin bir çiçek.

Dikenlerimi de ayrı seviyorum en çok kendime batırdığım sonra ansızın kanayan yerlerimden cümleler fışkırırken ve ben severek pansuman yapıyorum şiirlerime.

Dökümlü etekleri mevsimin.

Eteğinden taşlar dökülen o kadın ve de her kimse...

Kadınsal bir içgüdü diyemem çünkü ben hala rüştünü ispatlayamamış bir çocuğum ve bir o kadar makul kalamadığım ve makbul olan nedir bilemediğim ve mustarip iken kimse çevremde dönenen ve iç sesim ne kadar yumuşsak olsa da kızdığımda gözlerimden ateşler fışkıran ve telaşla kaçıştığım aşkın ateşinden elbet içimdeki yangında yanan sözcüklerim yine de evren gül gibi kokuyor Rabbim belki de güllük gülistan belliyorum kendimle baş başa kalıp uzlaşmak adına içimdeki sefile.

Her düş'ün bir sonu var işte her yaşamın da olduğu gibi bu yüzden düşlemsel bir maruzattır yakındığım ve ruhumdaki inişli çıkışlı yollarda bir düşüp bir ayağa kalktığım ve kendime yüklenip de bir ömür hali hazırda selama durduğum bir ordu duygu ve ben hangisinin rütbesini en üstün bilemediğim için sadece umut ediyorum.

Özgürlüğümse elbet bir ömür ket vurulan ve despot emirlerden çektiğim bir ömür ve sonlanmayan hapis hayatımda ben sadece severken ve yazarken özgürüm bir de senin varlığınla huzura erişiyorum sen ki beni benden iyi bilen ve içimdeki rüzgârın yönünü illa ki ayarlayan yoksa hali hazırda yaşıyor ve yazıyor olamazdım.

Mevsim sonlanmadı şükür.

Miadım da dolmadı madem.

Dolunay misali içim de dolu dolu iken ve yıldız olma hakkımı da saklı tutarken yeter ki duy dualarımı Rabbim ve huzura giden yolda beni muzaffer eyle ve kimliğimi sorgulamasın artık hiç kimse hatta beni sevmesinler de ama en azından bir tebessüm de dikili iken yüreğimde ve yüzümden en azından gülümsemem yarım kalmasın artık üstelik ben başkalarının yerine de sevebilirken yeter ki özgürce sevebileyim.